

Derefter fattes Lovforslaget (see Tillæg A.), efterat Thinget havde givet Afkald paa at høre det oplæse, under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 58 Stemmer.

Sagen gaaer nu tilbage til Landstinget.

Man gif derefter til den næste Sag paa Dagsordenen:

Tredie Behandling af „Forslag til Lov om Capitelstarten for Færøerne.“

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 4922).

Intet Endringsforslag var stillet. Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved

Lovforslaget (see Tillæg A.), efterat Thinget havde givet Afkald paa at høre det oplæse,

vedtoges eenstemmig med 60 Stemmer.

Lovforslaget bliver nu at tilstille Conseilspresidenten.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af „Forslag til Lov indeholdende Bestemmelser angaaende Forvaltningen af Umyndiges Midler.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1765 ff.)

Casse: Ligesom denne Gang vedtog Landstinget i Samlingen 1862—63, da Lovforslaget om Omordningen af Overformyndervierne udenfor Kjøbenhavn første Gang blev forelagt det nævnte Thing, at Bestyrelsen for alle Overformyndermidler udenfor Kjøbenhavn skulde have sit Sæde her i Staden. Til dette Resultat kom Folkethinget ikke, da Lovforslaget forelagdes det i Samlingen 1864—65. Der blev da nedsat et Udvalg, som deelte sig i et Fleertal og et Mindretal. Fleertallet erklærede sig for, at der kun skulde være eet Over-

formynderi for Landet udenfor Kjøbenhavn, medens et Mindretal holdt paa, at der skulde være to Overformyndier. Sagen blev ikke endelig gennemført her, den bragtes kun til 2den Behandling, og denne kom ikke engang til Ende, men en stor Deel af de Endringsforslag, som Udvalget havde stillet, kom dog under Afstemning, og blandt disse det Forslag, om der skulde være eet eller to Overformyndier. Jeg vil nu tillade mig stærkt at bringe i det ærede Folkethings Erindring, at Fleertallets Forslag om, at der kun skulde være eet Overformynderi, blev forkastet her i Thinget med 49 Stemmer mod 15, hvormod Mindretallets Forslag om, at der skulde være to Overformyndier, eet i Kjøbenhavn og eet i Viborg, vedtoges af Thinget med 56 Stemmer mod 12. Jeg skal, før jeg kommer videre ind paa Sagen, endnu tillade mig den Bemærkning, at det Forslag, der nu foreligger som kommet fra Landstinget og forsaavidt i fuldkommen Overeensstemmelse med Regjeringens Udkaft, gaaer ud paa, at det ene Overformynderi, som skal være her i Kjøbenhavn, ikke skal være et selvstændigt Overformynderi for Midler, som høre hjemme udenfor Kjøbenhavn, men skal drages ind under Kjøbenhavns Overformynderi, sættes i den næieste Forbindelse med dette og staves som en egen Afdeling deraf. Jeg tør sige, at efter Alt, hvad der da passerede, havde Folkethingsudvalgets Fleertal i 1864—65 ikke tænkt sig en saadan Ordning; det meente sikkert, at der skulde være eet Overformynderi, men et Overformynderi, som ikke paa den Maade skulde knyttes til Kjøbenhavns Overformynderi, at det blev en Bestanddeel af dette.

Jeg skal nu tillade mig at fremsætte for det høie Thing nogle Bemærkninger, der, som jeg haaber, skulle lede til, at Thinget fastholder den Afstemning, som foregik i 1864—65, jaalebes at man altsaa erklærer sig for, at der skal være to Overformyndier, hvoraf det ene i Sylland, navnlig i Viborg. I Spidsen for disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at fremhæve et Punkt, som navnlig ikke er blevet berørt i Regjeringens Udkafts Motiver, saa lidt som i Landstingsudvalgets Betænkning, og det er dog et Punkt, som jeg troer, at man bør lægge særdeles Vægt paa. En saa stærk Concentration til Kjøben-